

Dziennik Urzędowy L 98

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

10 kwietnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 322/2008 z dnia 9 kwietnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 323/2008 z dnia 8 kwietnia 2008 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej** 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 324/2008 z dnia 9 kwietnia 2008 r. ustanawiające uaktualnione procedury prowadzenia inspekcji Komisji w zakresie bezpieczeństwa morskiego ⁽¹⁾** 5

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/291/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 18 marca 2008 r. zmieniająca decyzję 2004/452/WE określającą wykaz instytucji, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1005) ⁽¹⁾**..... 11

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2008/292/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2008 r. stanowiąca, że Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone nie są wodami, w których węgorz europejski występuje naturalnie do celów rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007 (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1217) 14

2008/293/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2008 r. zmieniająca decyzję 2006/784/WE w sprawie zatwierdzenia metod klasyfikacji tusz wieprzowych we Francji (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1235) 16

2008/294/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 7 kwietnia 2008 r. dotycząca harmonizacji warunków korzystania z widma radiowego na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) we Wspólnocie (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1256) ⁽¹⁾ 19

ZALECENIA

Komisja

2008/295/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 7 kwietnia 2008 r. w sprawie zezwoleń na usługi łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) we Wspólnocie Europejskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1257) ⁽¹⁾ 24

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 283/2008 z dnia 27 marca 2008 r. zastępującego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiającego dodatkowe cła przywozowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 86 z 28.3.2008) 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 322/2008

z dnia 9 kwietnia 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 kwietnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 9 kwietnia 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	JO	74,4
	MA	52,8
	TN	115,9
	TR	101,4
	ZZ	86,1
0707 00 05	EG	178,8
	MA	43,7
	TR	174,6
	ZZ	132,4
0709 90 70	MA	88,0
	TR	122,2
	ZZ	105,1
0805 10 20	EG	53,4
	IL	56,2
	MA	52,8
	TN	54,1
	TR	64,5
	US	51,9
	ZZ	55,5
0805 50 10	AR	117,5
	TR	137,3
	ZA	125,5
	ZZ	126,8
0808 10 80	AR	90,6
	BR	77,2
	CA	97,5
	CL	87,1
	CN	88,7
	MK	52,8
	NZ	123,0
	US	117,8
	UY	45,1
	ZA	72,0
	ZZ	85,2
0808 20 50	AR	87,7
	CL	77,7
	CN	53,0
	UY	89,6
	ZA	98,7
	ZZ	81,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 323/2008**z dnia 8 kwietnia 2008 r.****dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury Scalonej, załączonej do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, koniecznym jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów, określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury Scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, całkowicie lub częściowo opartej na Nomenklaturze Scalonej, bądź takiej, która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podział i która jest ustanowiona przez specyficzne postanowienia wspólnotowe w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej Ogólnych reguł, towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku, powinny być klasyfikowane do kodów CN wskazanych w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

- (4) Właściwym jest zapewnienie, że wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich odnośnie do klasyfikacji towarów w Nomenklaturze Scalonej, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez otrzymującego przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

- (5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towary opisane w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku muszą być klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej do kodów CN wskazanych w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa wydana przez organy celne państw członkowskich, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy, zgodnie z art. 12 ust. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

László KOVÁCS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 580/2007 (Dz.U. L 138 z 30.5.2007, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
1. Artykuł z elastycznego tworzywa sztucznego w kształcie okularów, zawierający kolorowy płynny roztwór o następującym składzie (% obj.): — woda 40 — glikol propylenowy 60 Produkt ten przeznaczony jest do łagodzenia bólów głowy poprzez przyłożenie go do twarzy, po uprzednim schłodzeniu w lodówce.	3824 90 97	Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1, 3b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 3824, 3824 90 i 3824 90 97. Roztwór zawarty w osłonie z tworzywa sztucznego stosowany jest jako środek chłodzący i nadaje temu produktowi zasadniczy charakter preparatu objętego pozycją 3824. Produkt ten nie wykazuje działania terapeutycznego ani profilaktycznego w rozumieniu działu 30.
2. Wkładka wyprodukowana z arkuszy z tworzywa sztucznego, zawierająca mieszaninę wody i oleju, przeznaczona do umieszczenia w miseczkach strojów kąpielowych lub biustonoszy.	3926 20 00	Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguł 1, 3b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 3926 i 3926 20 00. Artykuł ten przeznaczony jest do umieszczenia w miseczkach strojów kąpielowych lub biustonoszy; w rozumieniu pozycji 3926 uważany jest za dodatek odzieżowy objęty podpozycją 3926 20 00.
3. Artykuł z materiału w postaci pasa, zawierający ziarna pszenicy zwyczajnej, który po ogrzaniu mikrofalami stosowany jest do łagodzenia bólów krzyża.	1001 90 99	Klasyfikacja wyznaczona jest przez postanowienia reguły 1, 3b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury Scalonej oraz brzmienie kodów CN 1001, 1001 90 i 1001 90 99. Pszenica zwyczajna zawarta w tym pasie używana jest do przekazywania zakumulowanego ciepła i nadaje temu produktowi zasadniczy charakter zboża objętego pozycją 1001. Produkt ten nie wykazuje działania terapeutycznego ani profilaktycznego w rozumieniu działu 30.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 324/2008**z dnia 9 kwietnia 2008 r.****ustanawiające uaktualnione procedury prowadzenia inspekcji Komisji w zakresie bezpieczeństwa morskigo****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 725/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie podniesienia ochrony statków i obiektów portowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę 2005/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie wzmocnienia ochrony portów ⁽²⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 2 i ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu monitorowania stosowania przez państwa członkowskie rozporządzenia (WE) nr 725/2004 Komisja powinna prowadzić inspekcje, które rozpoczną się po upływie sześciu miesięcy od wejścia w życie tego rozporządzenia. Organizacja inspekcji pod nadzorem Komisji jest niezbędna do weryfikowania skuteczności krajowych systemów kontroli jakości oraz środków, procedur i struktur bezpieczeństwa morskigo.

(2) Zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 2005/65/WE Komisja powinna monitorować stosowanie tej dyrektywy przez państwa członkowskie łącznie z inspekcjami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 725/2004.

(3) Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu, ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾, powinna zapewnić pomoc techniczną w realizacji zadań Komisji związanych z inspekcją w odniesieniu do statków, stosownych armatorów i uznanych organizacji ds. bezpieczeństwa.

(4) Komisja powinna koordynować harmonogram i przygotowanie swoich inspekcji z państwami członkowskimi. Zespoły inspektorów Komisji mogą obejmować kwalifikowanych inspektorów krajowych, udostępnionych przez państwa członkowskie.

(5) Inspekcje Komisji powinny być prowadzone zgodnie z ustaloną procedurą, obejmującą standardową metodologię.

(6) Dane szczególnie chronione dotyczące inspekcji powinny być traktowane jako informacje niejawne.

(7) W związku z tym, należy uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2005 z dnia 10 czerwca 2005 r. ustanawiające procedury prowadzenia inspekcji Komisji w zakresie ochrony żegluga i portów ⁽⁴⁾.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 725/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedury prowadzenia inspekcji Komisji w celu monitorowania stosowania przez państwa członkowskie rozporządzenia (WE) nr 725/2004 na poziomie każdego państwa członkowskiego oraz inspekcji poszczególnych obiektów portowych i stosownych przedsiębiorstw.

Niniejsze rozporządzenie ustanawia także procedury monitorowania przez Komisję wykonania dyrektywy 2005/65/WE łącznie z inspekcjami na poziomie państw członkowskich oraz obiektów portowych w odniesieniu do portów określonych w art. 2 ust. 11 niniejszego rozporządzenia.

Inspekcje są prowadzone w sposób przejrzysty, skuteczny, zharmonizowany i spójny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 129 z 29.4.2004, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 28.

⁽³⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2038/2006 (Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 148 z 11.6.2005, s. 25.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „inspekcja Komisji” oznacza badanie przez inspektorów Komisji systemów, środków, procedur i struktur krajowego bezpieczeństwa morskiego państw członkowskich w celu ustalenia zgodności państw członkowskich z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 oraz stosowania przez nie dyrektywy 2005/65/WE;
- 2) „inspektor Komisji” oznacza osobę spełniającą kryteria określone w art. 7, zatrudnioną przez Komisję lub Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu lub inspektora krajowego, upoważnionego przez Komisję do uczestnictwa w inspekcjach Komisji;
- 3) „inspektor krajowy” oznacza osobę zatrudnioną przez państwo członkowskie w charakterze inspektora bezpieczeństwa morskiego, wykwalifikowaną zgodnie z wymogami tego państwa członkowskiego;
- 4) „obiektywny dowód” oznacza informacje ilościowe lub jakościowe, dokumenty i ustalenia dotyczące bezpieczeństwa lub obecności i wdrażania wymogu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 725/2004 lub dyrektywie 2005/65/WE, oparte na obserwacjach, pomiarach lub testach, których wyniki można sprawdzić;
- 5) „obserwacja” oznacza ustalenie, dokonane podczas inspekcji Komisji i potwierdzone za pomocą obiektywnych dowodów;
- 6) „niezgodność” oznacza, że odnotowano sytuację, w której obiektywne dowody wskazują na niewypełnienie wymogu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 725/2004 lub dyrektywie 2005/65/WE i która wymaga podjęcia czynności naprawczych;
- 7) „istotna niezgodność” oznacza możliwe do zidentyfikowania odchylenie stanowiące poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa morskiego, wymagające natychmiastowych czynności naprawczych i obejmuje brak skuteczności i systematyczności we wdrażaniu wymogu określonego w rozporządzeniu (WE) nr 725/2004 lub dyrektywie 2005/65/WE;
- 8) „punkt koordynacji” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie działający jako punkt kontaktowy dla Komisji i pozostałych państw członkowskich, a także ułatwiający, monitorujący i informujący

o stosowaniu środków bezpieczeństwa morskiego ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 725/2004 oraz środków ochrony portów ustanowionych w dyrektywie 2005/65/WE;

- 9) „stosowne przedsiębiorstwo” oznacza podmiot, który musi wyznaczyć oficera ochrony armatora, oficera ochrony statku lub oficera ochrony obiektu portowego, lub który odpowiada za realizację planu ochrony statku lub planu ochrony obiektu portowego bądź został wyznaczony przez państwo członkowskie jako uznana organizacja ds. bezpieczeństwa;
- 10) „test” oznacza próbę środków bezpieczeństwa morskiego, polegającą na symulacji zamiaru popełnienia aktu bezprawnego w celu zbadania skuteczności we wdrażaniu obowiązujących środków ochrony;
- 11) „port” oznacza obszar w granicach określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 3 dyrektywy 2005/65/WE, o których poinformowano Komisję zgodnie z art. 12 tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ II**WYMAGANIA OGÓLNE****Artykuł 3****Współpraca państw członkowskich**

Bez uszczerbku dla obowiązków Komisji, państwa członkowskie współpracują z Komisją w realizacji jej zadań związanych z inspekcją, w fazie przygotowania, kontroli i sprawozdawczości.

Artykuł 4**Wykonywanie uprawnień Komisji**

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby inspektorzy Komisji byli w stanie wykonywać swoje uprawnienia do kontrolowania działań w zakresie bezpieczeństwa morskiego prowadzonych przez wszelkie właściwe organy na mocy rozporządzenia (WE) nr 725/2004 lub dyrektywy 2005/65/WE oraz wszelkie stosowne przedsiębiorstwa.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby inspektorzy Komisji otrzymali, na żądanie, dostęp do wszelkiej stosownej dokumentacji związanej z kwestiami bezpieczeństwa, a w szczególności do:

- a) krajowego programu wykonania rozporządzenia (WE) nr 725/2004, o którym mowa w art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia;

b) danych dostarczonych przez punkt koordynacji i raportów kontrolnych, o których mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 725/2004;

c) wyników monitorowania przez państwa członkowskie realizacji planów ochrony portów.

3. W przypadku, gdy inspektorzy Komisji napotkają trudności w wykonywaniu swoich obowiązków, zainteresowane państwa członkowskie, wszelkimi środkami, w ramach swoich uprawnień, udzielają Komisji pomocy w ukończeniu realizacji zadania.

Artykuł 5

Uczestnictwo inspektorów krajowych w inspekcjach Komisji

1. Państwa członkowskie dokładają należytej staranności w celu udostępnienia Komisji inspektorów krajowych, którzy będą w stanie uczestniczyć w inspekcjach Komisji, włącznie z fazą ich przygotowania i sprawozdawczości.

2. Inspektor krajowy nie uczestniczy w inspekcjach Komisji państwa członkowskiego, w którym jest zatrudniony.

3. Każde państwo członkowskie dostarcza Komisji wykaz inspektorów krajowych, których Komisja może zaprosić do udziału w swoich inspekcjach.

Wykaz jest aktualizowany najpóźniej do końca czerwca każdego roku.

4. Komisja przekazuje Komitetowi, ustanowionemu na mocy art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 725/2004 (dalej zwanemu „Komitetem”), wykaz, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

5. W przypadku, gdy Komisja uzna, że udział inspektora krajowego w konkretnej inspekcji Komisji jest niezbędny, zwróci się do państw członkowskich o informację dotyczącą dostępności inspektorów krajowych dla przeprowadzenia tej inspekcji. Taki wniosek o informację składa się na osiem tygodni przed inspekcją.

6. Zgodnie z przepisami wspólnotowymi koszty wynikające z udziału inspektorów krajowych w inspekcjach Komisji pokrywa Komisja.

Artykuł 6

Pomoc techniczna Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu w inspekcjach Komisji

Udzielając Komisji pomocy technicznej na mocy art. 2 lit. b) pkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1406/2002, Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa na Morzu udostępnia ekspertów technicznych celem uczestniczenia w inspekcjach Komisji, włącznie z fazą ich przygotowania i sprawozdawczości.

Artykuł 7

Kwalifikacje i szkolenie inspektorów Komisji

1. Inspektorzy Komisji posiadają odpowiednie kwalifikacje obejmujące wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego. W skład odpowiednich kwalifikacji wchodzi:

a) dobra znajomość zagadnień związanych z bezpieczeństwem morskim oraz ich zastosowania w odniesieniu do badanych działań;

b) dobra znajomość operacyjna technologii i technik związanych z bezpieczeństwem;

c) wiedza na temat zasad, procedur i technik prowadzenia inspekcji;

d) znajomość operacyjna badanych czynności.

2. Aby zakwalifikować się do udziału w inspekcjach prowadzonych przez Komisję, inspektorzy Komisji mają ukończone, z pomyślnym wynikiem, szkolenie przygotowujące do prowadzenia tego typu inspekcji.

W przypadku inspektorów krajowych działających w charakterze inspektorów Komisji, konieczne jest ukończenie przez nich szkolenia, które jest:

a) akredytowane przez Komisję;

b) wstępne i powtarzające się;

c) zapewnia standard pracy adekwatny do celów związanych z kontrolowaniem, czy środki ochrony są wdrażane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 i dyrektywą 2005/65/WE.

3. Komisja zapewnia, aby inspektorzy Komisji spełniali kryteria określone w ust. 1 i 2.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURY PROWADZENIA INSPEKCJI KOMISJI

Artykuł 8

Informowanie o inspekcjach

1. Komisja powiadamia o inspekcji punkt koordynacji państwa członkowskiego, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona inspekcja, z wyprzedzeniem co najmniej sześciu tygodni. W przypadku zdarzeń nadzwyczajnych, powiadomienie można wysłać z krótszym wyprzedzeniem.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby powiadomienia o inspekcji pozostały poufne, co ma zagwarantować, że przebieg procesu inspekcji nie zostanie zagrożony.

2. Punkt koordynacji powiadamia się z wyprzedzeniem o planowanym zakresie inspekcji Komisji.

W przypadku inspekcji obiektów portowych punkt koordynacji jest informowany, czy:

- a) inspekcja obejmować będzie statki znajdujące się w obiektach portowych lub w innych częściach portu; oraz
- b) inspekcja obejmować będzie monitorowanie portu zgodnie z art. 13 ust. 2 dyrektywy 2005/65/WE.

Dla celów lit. b) „monitorowanie” oznacza sprawdzenie, czy przepisy dyrektywy 2005/65/WE zostały wdrożone przez państwa członkowskie oraz przez porty na ich terytorium, które zgłoszono Komisji zgodnie z art. 12 dyrektywy 2005/65/WE. W szczególności monitorowanie oznacza sprawdzenie, czy wszystkie przepisy dyrektywy 2005/65/WE zostały uwzględnione w trakcie przeprowadzania oceny dotyczącej ochrony portu oraz sporządzania planów ochrony portów, a także czy środki ustanowione w tym zakresie są zgodne z przepisami przyjętymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 725/2004 dla obiektów portowych znajdujących się w danych portach.

3. Punkt koordynacji:

- a) informuje właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się inspekcja;
- b) notyfikuje Komisji nazwy tych właściwych organów.

4. Punkt koordynacji podaje do wiadomości Komisji, na co najmniej 24 godziny przed inspekcją, nazwę państwa bandery oraz numer IMO każdego statku, jaki ma być zacumowany w obiekcie portowym lub porcie notyfikowanym na mocy ust. 2 akapit drugi w trakcie inspekcji.

5. W przypadku, gdy państwem bandery jest państwo członkowskie, Komisja, o ile to możliwe, powiadamia punkt koordynacji tego państwa członkowskiego o tym, że statek może zostać poddany inspekcji, gdy znajdzie się w obrębie obiektu portowego.

6. W przypadku, gdy inspekcja obiektu portowego ma objąć statek tego państwa członkowskiego jako państwa bandery, punkt koordynacji nawiązuje łączność z Komisją celem potwierdzenia, czy statek będzie zacumowany w obiekcie portowym w czasie trwania inspekcji.

7. W przypadku decyzji o poddaniu kontroli statku, który nie będzie cumował w porcie w trakcie przeprowadzania inspekcji obiektów portowych, Komisja oraz koordynator, wyznaczony na mocy art. 9 ust. 3, uzgadniają przeprowadzenie kontroli innego statku. Statek ten może znajdować się w innym obiekcie portowym na terenie portu. W takim przypadku ust. 5 i 8 niniejszego artykułu nadal mają zastosowanie.

8. Inspekcje Komisji są prowadzone pod auspicjami państwa członkowskiego, w którym znajduje się obiekt portowy stosujący środki kontroli i zgodności zgodnie z prawidem 9 dotyczącym specjalnych środków dla podniesienia ochrony na morzu Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu z 1974 r. ze zmianami (konwencji SOLAS), w przypadku, gdy:

- a) państwo bandery statku nie jest państwem członkowskim; lub
- b) statek nie został uwzględniony w informacji dostarczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

9. W przypadku, gdy powiadomienie o inspekcji przekazywane jest punktowi koordynacji, można przekazać kwestionariusz przedinspekcyjny do wypełnienia przez właściwe organy, wraz z wnioskiem o dokumenty określone w art. 4 ust. 2.

W powiadomieniu określa się także ostateczny termin odesłania do Komisji wypełnionego kwestionariusza i dokumentów, o których mowa w art. 4 ust. 2.

Artykuł 9

Przygotowanie inspekcji

1. Inspektorzy Komisji podejmują działania przygotowawcze w celu zapewnienia skuteczności, prawidłowości i spójności inspekcji.

2. Komisja przekazuje punktowi koordynacji nazwiska inspektorów Komisji upoważnionych do prowadzenia inspekcji oraz, w stosownych przypadkach, inne dane szczegółowe. Wśród nazwisk znajdzie się nazwisko kierownika zespołu inspekcyjnego, który będzie inspektorem Komisji zatrudnionym przez Komisję.

3. Przy każdej inspekcji punkt koordynacji zapewnia, aby wyznaczono koordynatora do dokonywania praktycznych ustaleń związanych z podejmowanymi działaniami inspekcyjnymi. W trakcie inspekcji kierownik zespołu będzie pierwszą osobą, z którą kontaktować będzie się koordynator.

Artykuł 10

Prowadzenie inspekcji

1. Stosowanie się przez państwa członkowskie do wymagań w odniesieniu do bezpieczeństwa morskiego, ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 725/2004, jest monitorowane przy zastosowaniu standardowej metodyki.

2. Państwa członkowskie zapewniają obecność osób towarzyszących inspektorom Komisji przez cały czas trwania inspekcji.

3. W przypadku, gdy inspekcja ma odbyć się na statku w obiekcie portowym, a państwo bandery tego statku nie jest państwem członkowskim obiektem portowego, państwo członkowskie obiektem portowego zapewnia, aby podczas inspekcji statku inspektorom Komisji towarzyszył urzędnik reprezentujący organ, o którym mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 725/2004.

4. Inspektorzy Komisji powinni posiadać przy sobie dowód tożsamości uprawniający do prowadzenia inspekcji w imieniu Komisji. Państwa członkowskie zapewniają, aby inspektorzy Komisji mogli uzyskać dostęp do wszystkich obszarów, do których muszą wejść w celu przeprowadzenia inspekcji.

5. Test wykonuje się dopiero po przekazaniu i uzgodnieniu z punktem koordynacji jego zakresu i celu. Punkt koordynacji podejmuje się niezbędnej koordynacji działań związanych z testem z zainteresowanymi właściwymi organami.

6. Bez uszczerbku dla art. 11, inspektorzy Komisji przekazują na miejscu nieformalne ustne streszczenie swoich obserwacji, jeśli jest to stosowne i praktycznie możliwe.

Odpowiedni punkt koordynacji jest niezwłocznie informowany o wszelkich istotnych niezgodnościach z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 lub dyrektywą 2005/65/WE, ujawnionych w trakcie inspekcji Komisji, przed przekazaniem sprawozdania z inspekcji zgodnie z art. 11.

Jednak w przypadkach, gdy inspektor Komisji przeprowadzający inspekcję statku stwierdzi istotne niezgodności wymagające podjęcia działań zgodnie z art. 16, kierownik zespołu niezwłocznie informuje o tym fakcie punkt koordynacji państwa członkowskiego, do którego przynależy port.

Artykuł 11

Sprawozdanie z inspekcji

1. W ciągu sześciu tygodni od ukończenia inspekcji Komisja przekazuje państwu członkowskiemu sprawozdanie z inspekcji. W razie konieczności sprawozdanie to może zawierać wyniki monitorowania portu prowadzonego zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. b).

2. W przypadku, gdy inspekcja obiektu portowego objęła statek, odpowiednie części sprawozdania z inspekcji zostają również przesłane do państwa członkowskiego, które jest państwem bandery.

3. Państwo członkowskie przekazuje kontrolowanym jednostkom odpowiednie obserwacje poczynione podczas inspekcji. Jednak samo sprawozdanie z inspekcji nie jest przysyłane podmiotom podlegającym inspekcji.

4. Sprawozdanie zawiera szczegóły dotyczące obserwacji poczynionych podczas inspekcji, z określeniem przypadków niezgodności lub istotnych niezgodności z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 lub dyrektywą 2005/65/WE.

Sprawozdanie może zawierać zalecenia odnośnie działań naprawczych.

5. Przy ocenie stosowania rozporządzenia (WE) nr 725/2004 i dyrektywy 2005/65/WE, dla każdej z obserwacji zawartych w sprawozdaniu stosuje się następującą klasyfikację:

- a) zgodne;
- b) zgodne, ale wskazana jest poprawa;
- c) niezgodne;
- d) istotna niezgodność;
- e) nie dotyczy;
- f) nie potwierdzone.

Artykuł 12

Odpowiedź państwa członkowskiego

1. W ciągu trzech miesięcy od daty wysłania sprawozdania z inspekcji, państwo członkowskie przekazuje Komisji na piśmie odpowiedź na sprawozdanie. Odpowiedź ta:

- a) odnosi się do obserwacji i zaleceń; oraz
- b) zawiera plan działań, określający działania do podjęcia w celu usunięcia ujawnionych niedociągnięć i nieprzekraczalne terminy ich wykonania.

2. W przypadku, gdy sprawozdanie z inspekcji nie stwierdza żadnych niezgodności lub istotnych niezgodności z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 lub dyrektywą 2005/65/WE, nie wymaga się odpowiedzi.

Artykuł 13

Działania podejmowane przez Komisję

1. W przypadku niezgodności lub istotnej niezgodności z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 lub dyrektywą 2005/65/WE, po otrzymaniu odpowiedzi państwa członkowskiego, Komisja może podjąć jakiegokolwiek z następujących kroków:

- a) przekazać uwagi państwu członkowskiemu lub poprosić o dalsze wyjaśnienia, aby uzyskać wyjaśnienie dotyczące całości lub części odpowiedzi;
- b) przeprowadzić inspekcję lub monitorowanie w celu sprawdzenia realizacji działań naprawczych, przekazując informację o planowanej inspekcji z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem;
- c) wsząć postępowanie w sprawie naruszenia w stosunku do zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. W przypadku planowanej inspekcji sprawdzającej na statku państwo członkowskie będące państwem bandery, o ile to możliwe, informuje Komisję o portach pośrednich, w których będzie cumować statek, aby Komisja mogła podjąć decyzję, gdzie i kiedy ma być przeprowadzona inspekcja sprawdzająca.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

Dane szczególnie chronione

Bez uszczerbku dla art. 13 rozporządzenia (WE) nr 725/2004 oraz art. 16 dyrektywy 2005/65/WE, Komisja traktuje szczególnie chronione materiały dotyczące inspekcji jako informacje niejawne.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 kwietnia 2008 r.

Artykuł 15

Program inspekcji Komisji

1. Komisja zwraca się do Komitetu o poradę odnośnie priorytetów w realizacji programu inspekcji.
2. Komisja regularnie informuje Komitet o realizacji programu inspekcji, jak również o wynikach inspekcji.

Artykuł 16

Informowanie państw członkowskich o istotnych niezgodnościach

W przypadku, gdy inspekcja ujawni istotną niezgodność z rozporządzeniem (WE) nr 725/2004 lub dyrektywą 2005/65/WE, która ma znaczący wpływ na ogólny poziom bezpieczeństwa morskiego we Wspólnocie, Komisja informuje o tym pozostałe państwa członkowskie natychmiast po przekazaniu sprawozdania z inspekcji zainteresowanemu państwu członkowskiemu.

W momencie usunięcia niezgodności, zgłoszonej pozostałym państwom członkowskim zgodnie z niniejszym artykułem, w zakresie satysfakcjonującym Komisję, Komisja niezwłocznie informuje o tym fakcie pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 17

Przegląd

Komisja dokonuje regularnie przeglądu swojego systemu inspekcji, a w szczególności jego skuteczności.

Artykuł 18

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 884/2005 zostaje uchylone.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 18 marca 2008 r.

zmieniająca decyzję 2004/452/WE określającą wykaz instytucji, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1005)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/291/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

- (2) Decyzją Komisji 2004/452/WE⁽³⁾ określono wykaz instytucji, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

- (3) Dyрекcję ds. Badań Naukowych, Studiów i Statystyk (*Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques – DARES*) Ministerstwa Pracy, Stosunków Społecznych i Solidarności, Paryż, Francja, The Research Foundation of State University of New York (RFSUNY, Fundacja Badawcza Uniwersytetu Stanowego Nowego Jorku), Albany, Stany Zjednoczone oraz Fiński zakład rent i emerytur (*Eläketurvakeskus – ETK*), Finlandia, należy uznać za instytucje spełniające wymagane warunki i w związku z tym wpisać je do wykazu agencji, organizacji i instytucji, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 831/2002.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/2002 z dnia 17 maja 2002 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyki Wspólnoty, dotyczące dostępu do poufnych danych do celów naukowych⁽²⁾ ustanawia, w celu umożliwienia opracowywania wniosków statystycznych do celów naukowych, warunki, na których można przyznawać dostęp do poufnych danych przekazywanych organom Wspólnoty, a także zasady współpracy między Wspólnotą a władzami krajowymi, służące ułatwianiu takiego dostępu.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Poufności Danych Statystycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2004/452/WE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 18.5.2002, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1000/2007 (Dz.U. L 226 z 30.8.2007, s. 7).

⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 30.4.2004, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2008/52/WE (Dz.U. L 13 z 16.1.2008, s. 29).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 marca 2008 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

INSTYTUCJE, KTÓRYCH NAUKOWCY MOGĄ UZYSKAĆ DOSTĘP DO POUFNYCH DANYCH W CELACH NAUKOWYCH

Europejski Bank Centralny

Bank Centralny Hiszpanii

Bank Centralny Włoch

Uniwersytet Cornell (stan Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Department of Political Science, Baruch College, Uniwersytet Miejski Nowego Jorku (New York City University), stan Nowy Jork, Stany Zjednoczone

Bank Centralny Niemiec

Dział »Analiza Zatrudnienia«, Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans, Komisja Europejska

Uniwersytet w Tel Awiwie (Izrael)

Bank Światowy

Center of Health and Wellbeing (CHW) of the Woodrow Wilson School of Public and International Affairs, Uniwersytet Princeton, stan New Jersey, Stany Zjednoczone

Uniwersytet Chicago (UofC), stan Illinois, Stany Zjednoczone

Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)

Family and Labour Studies Division of Statistics Canada, Ottawa, prowincja Ontario, Kanada

Dział »Ekonometria i Wsparcie Statystyczne Zwalczania Nadużyć« (ESAF) Dyrekcji Generalnej »Wspólne Centrum Badawcze« Komisji Europejskiej

Dział »Wsparcie dla Rozwoju Europejskiej Przestrzeni Badawczej« (SERA) Dyrekcji Generalnej »Wspólne Centrum Badawcze« Komisji Europejskiej

Canada Research Chair of the School of Social Science in the Atkinson Faculty of Liberal and Professional Studies na Uniwersytecie York (York University), prowincja Ontario, Kanada

Uniwersytet Illinois w Chicago (UIC), Chicago, Stany Zjednoczone

Szkoła »Rady School of Management« na Uniwersytecie Kalifornijskim (University of California), San Diego, Stany Zjednoczone

Dyrekcja ds. Badań Naukowych, Studiów i Statystyk (*Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques – DARES*) Ministerstwa Pracy, Stosunków Społecznych i Solidarności, Paryż, Francja

The Research Foundation of State University of New York (RFSUNY, Fundacja Badawcza Uniwersytetu Stanowego Nowego Jorku), Albany, Stany Zjednoczone

Fiński zakład rent i emerytur (Eläketurvakeskus – ETK), Finlandia”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 kwietnia 2008 r.****stanowiąca, że Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone nie są wodami, w których węgorz europejski występuje naturalnie do celów rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1217)***(Jedynie teksty w językach bułgarskim, czeskim, niemieckim, polskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, węgierskim i włoskim są autentyczne)****(2008/292/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1100/2007 ustanawia przepisy służące ochronie i zrównoważonej eksploatacji zasobów węgorza europejskiego w wodach Wspólnoty, w należących do państw członkowskich lagunach, ujściach rzek i rzekach oraz powierzchniowych wodach śródlądowych.
 - (2) Państwa członkowskie powinny stwierdzić i określić, w których dorzeczach na ich terytorium krajowym węgorz europejski występuje naturalnie. Dla każdego dorzecza, w którym występuje węgorz, państwa członkowskie powinny opracować plan gospodarowania zasobami węgorza.
 - (3) Ponieważ węgorz europejski występuje w Morzu Czarnym i systemach rzecznych z nim połączonych w niewielkiej ilości, nie jest pewne, czy przedmiotowe wody stanowią siedlisko przyrodnicze tego gatunku.
 - (4) Rozporządzenie (WE) nr 1100/2007 upoważnia zatem Komisję do zadecydowania, czy Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone stanowią takie siedlisko przyrodnicze wymagające wdrożenia środków odbudowy.
 - (5) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa poinformował Komisję, że Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone znajdują się na granicy obszaru występowania węgorza europejskiego i że przed zarybieniem naturalne występowanie węgorza było sporadyczne. Przed zarybieniem gęstość występowania węgorza europejskiego w przedmiotowych wodach była za niska, aby umożliwić połowy w jakimkolwiek stadium rozwojowym węgorza.
 - (6) Jest mało prawdopodobne, aby znacząca liczba węgorzy wprowadzonych do systemów rzecznych połączonych z Morzem Czarnym osiągnęła wiek dojrzały i z powodzeniem dotarła do Morza Sargassowego, aby złożyć ikrę. Ponadto jest mało prawdopodobne, aby znacząca liczba młodych węgorzy mogła zostać wprowadzona do systemów rzecznych połączonych z Morzem Czarnym, osiągnąć wiek dojrzały i udać się na tarlisko.
 - (7) Potencjalna korzyść dla zasobów węgorza europejskiego wynikająca z wdrożenia środków odbudowy w Morzu Czarnym i w systemach rzecznych z nim połączonych byłaby bez znaczenia i nieproporcjonalnie mała w stosunku do obciążenia administracyjnego i finansowego zainteresowanych państw członkowskich.
 - (8) Dlatego też należy ustanowić, że Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone nie są wodami, w których węgorz europejski występuje naturalnie do celów rozporządzenia (WE) nr 1100/2007.
 - (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,
- PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:
- Artykuł 1

Morze Czarne i systemy rzeczne z nim połączone nie są wodami, w których węgorz europejski występuje naturalnie do celów rozporządzenia (WE) nr 1100/2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Włoskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 kwietnia 2008 r.****zmieniająca decyzję 2006/784/WE w sprawie zatwierdzenia metod klasyfikacji tusz wieprzowych we Francji***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1235)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(2008/293/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

W decyzji 2006/784/WE wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) w art. 1 akapit pierwszy dodaje się następujące lit. f) i g):

(1) Decyzja Komisji 2006/784/WE ⁽²⁾ zatwierdza pięć metod (Capteur Gras/Maigre – Sydel (CGM), CSB Ultra-Meater, metodę ręczną (ZP), Autofom, UltraFom 300) klasyfikacji tusz wieprzowych we Francji.

„f) przyrząd określany jako »CSB Image-Meater« oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 6 załącznika;

(2) Francja skierowała do Komisji wniosek o zatwierdzenie dwóch nowych metod klasyfikacji tusz wieprzowych oraz przedstawiła w drugiej części protokołu wyniki próbnego rozbioru przewidzianego w art. 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽³⁾.

g) przyrząd określany jako »VCS 2000« oraz związane z nim metody oceny, których szczegółowy opis podano w części 7 załącznika.”;

(3) Analiza tego wniosku wykazała, że warunki dla zatwierdzenia tych metod klasyfikacji zostały spełnione.

2) w załączniku wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/784/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, s. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 27. Decyzja zmieniona decyzją 2007/510/WE (Dz.U. L 187 z 19.7.2007, s. 47).

⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 25.10.1985, s. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1197/2006 (Dz.U. L 217 z 8.8.2006, s. 6).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2006/784/WE dodaje się części 6 i 7 w brzmieniu:

„CZĘŚĆ 6

CSB Image-Meater

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako »CSB Image-Meater«.
2. CSB Image-Meater składa się w szczególności z kamery wideo, komputera osobistego wyposażonego w kartę graficzną, ekranu, drukarki, mechanizmu sterującego, mechanizmu analizującego i interfejsów. Wszystkie jedenaście zmiennych Image-Meater mierzy się przy linii środkowej: mierzone wartości przekształcane są w szacunkową procentową zawartość chudego mięsa przez jednostkę centralną.
3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 64,40 - 0,129 G - 0,187 MG - 0,068 VaG + 0,003 VbG - 0,368 EG + 0,036 V + 0,032 MV - 0,024 VaV + 0,034 VbV - 0,024 VcV + 0,022 VdV$$

w którym:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

G = grubość słoniny według metody ZP: minimalna grubość słoniny (włącznie ze skórą) nad mięśnieniem *gluteus medius* (w milimetrach),

MG = średnia grubość słoniny nad mięśnieniem *gluteus medius* (w milimetrach),

VaG = średnia grubość słoniny nad kręgiem lędźwiowym »a« (w milimetrach),

VbG = średnia grubość słoniny nad kręgiem lędźwiowym »b« (w milimetrach),

EG = średnia grubość słoniny zewnętrznej warstwy tłuszczu podskórnego nad kręgami lędźwiowymi od »a« do »d« (w milimetrach),

V = grubość mięśnia według metody ZP: minimalna grubość mięśnia między przednim końcem mięśnia *gluteus medius* a grzbietową częścią kanału rdzenia (w milimetrach),

MV = średnia grubość mięśni lędźwiowych i *gluteus medius* (w milimetrach),

VaV = średnia grubość mięśni nad kręgiem lędźwiowym »a« (w milimetrach),

VbV = średnia grubość mięśni nad kręgiem lędźwiowym »b« (w milimetrach),

VcV = średnia grubość mięśni nad kręgiem lędźwiowym »c« (w milimetrach),

VdV = średnia grubość mięśni nad kręgiem lędźwiowym »d« (w milimetrach).

Niniejszy wzór dotyczy tusz ważących pomiędzy 45 a 125 kilogramów.

CZĘŚĆ 7

VCS 2000

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się za pomocą przyrządu określanego jako »VCS 2000«.
2. VCS 2000 opiera się na cyfrowej analizie obrazu wideo. Głównymi elementami są trzy kamery, lampy, komputer analizujący obraz, serwer komputera osobistego i jednostki pozycjonujące. W pozycji pierwszej kamera rejestruje obraz zewnętrznej strony szynki. W pozycji drugiej dwie kamery rejestrują obraz linii środkowej. Z obrazów uzyskuje się 40 zmiennych. Są to przede wszystkim grubości, szerokości, długości i obszary. Mierzone wartości przekształcane są w szacunkową procentową zawartość chudego mięsa przez jednostkę centralną.

3. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się na podstawie 40 zmiennych przy pomocy następującego wzoru:

$$\hat{Y} = 122,458 + 0,05805 * X1 + 0,01449 * X2 - 0,02996 * X3 - 0,001585 * X4 - 39,297 * X5 - 47,553 * X6 + 38,877 * X7 - 0,1013 * X8 + 0,00004308 * X9 - 817,242 * X10 + 10,135 * X11 + 15,277 * X12 - 25,777 * X13 - 90,738 * X14 + 0,0005792 * X15 + 2,743 * X16 - 0,06866 * X17 + 3,511 * X18 - 0,1681 * X19 - 0,007867 * X20 - 0,1082 * X21 - 0,01290 * X22 + 0,02957 * X23 + 0,03856 * X24 - 0,003353 * X25 - 0,03378 * X26 - 0,01661 * X27 + 2,368 * X28 - 0,3133 * X29 - 0,01386 * X30 - 0,02100 * X31 - 0,01908 * X32 - 0,02442 * X33 + 0,06009 * X34 - 0,007792 * X35 - 2,598 * X36 - 7,632 * X37 - 0,004848 * X38 - 0,9099 * X39 - 20,514 * X40$$

w którym:

$\hat{Y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

X1, X2, ... X40 są zmiennymi mierzonymi przez VCS 2000.

Opis zmiennych i metody statystycznej znajduje się w części II francuskiego protokołu przekazanego Komisji zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2967/85.

Niniejszy wzór dotyczy tusz ważących pomiędzy 45 a 125 kilogramów.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 kwietnia 2008 r.

dotycząca harmonizacji warunków korzystania z widma radiowego na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) we Wspólnocie

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1256)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/294/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

działające zgodnie z innymi normami i w innych zakresach częstotliwości.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 676/2002/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ramy strategiczne i2010 ⁽²⁾ – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia – wspierają otwartą i konkurencyjną gospodarkę cyfrową w Unii Europejskiej oraz podkreślają znaczenie technologii informacyjno-komunikacyjnych jako czynnika sprzyjającego integracji społecznej i podnoszącego jakość życia. Opracowanie dodatkowych środków łączności mogłoby korzystnie wpłynąć na wzrost wydajności i rozwój rynku telefonii ruchomej.
- (2) Systemy łączności pokładowej mają z natury charakter ogólnoeuropejski, gdyż będą wykorzystywane głównie w trakcie lotów transgranicznych na terytorium Wspólnoty i poza jej granicami. Skoordynowane podejście mające na celu uregulowanie usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) wspierać będzie realizację celów jednolitego rynku.
- (3) Harmonizacja zasad korzystania z widma radiowego w całej Wspólnocie ułatwi terminowe wdrożenie i upowszechnienie usług MCA na terytorium Wspólnoty.
- (4) Wprowadzenie komercyjnych usług MCA jest obecnie rozważane jedynie w odniesieniu do systemów GSM działających w zakresie 1 710–1 785 MHz dla łącza „uplink” (urządzenie końcowe nadaje, a stacja bazowa odbiera) oraz w zakresie 1 805–1 880 MHz dla łącza „downlink” (stacja bazowa nadaje, a urządzenie końcowe odbiera), zgodnie z normami ETSI EN 301 502 i EN 301 511. Jednak w przyszłości usługi te można rozszerzyć na inne publiczne ziemskie systemy łączności ruchomej,
- (5) Zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji nr 676/2002/WE Komisja udzieliła mandatu ⁽³⁾ Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (dalej zwanej „CEPT”) do podjęcia wszelkich działań koniecznych do oceny szczegółowych kwestii dotyczących technicznej kompatybilności pomiędzy systemami GSM 1800 na pokładach statków powietrznych a licznymi potencjalnie zakłócanymi służbami radiowymi. Niniejsza decyzja wynika z badań technicznych przeprowadzonych przez CEPT na podstawie mandatu WE i przedstawionych w sprawozdaniu CEPT nr 016 ⁽⁴⁾.
- (6) System MCA ujęty w sprawozdaniu CEPT obejmuje jednostkę sterowania siecią (NCU) oraz stację bazową nadawczo-odbiorczą statku powietrznego (BTS statku powietrznego). System jest tak zaprojektowany, aby sygnały nadawane przez systemy łączności ruchomej na ziemi nie były wykrywalne w kabinie statku powietrznego, a urządzenia końcowe używane na pokładzie statku powietrznego nadawały tylko na minimalnym poziomie. Techniczne parametry dla NCU i BTS statku powietrznego pochodzą z modeli teoretycznych.
- (7) Widmo radiowe wykorzystywane przez ziemskie sieci ruchomej łączności elektronicznej wykracza poza zakres niniejszej decyzji. Kwestia ta będzie przedmiotem między innymi decyzji Komisji w sprawie harmonizacji pasm 900 MHz i 1 800 MHz dla systemów ziemskich zdolnych do świadczenia ogólnoeuropejskich usług łączności elektronicznej.
- (8) Warunki wydawania zezwoleń na usługi MCA również wykraczają poza zakres niniejszej decyzji. Kwestia koordynacji krajowych warunków wydawania zezwoleń na usługi MCA znalazła się w zaleceniu Komisji 2008/295/WE ⁽⁵⁾ zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.⁽²⁾ COM(2005) 229 wersja ostateczna z 1.6.2005.⁽³⁾ Mandat dla CEPT dotyczący usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych, 12.10.2006.⁽⁴⁾ Sprawozdanie CEPT dla Komisji Europejskiej w odpowiedzi na mandat WE dotyczący usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (MCA), 30.3.2007.⁽⁵⁾ Zob. s. 24 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽⁶⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 32).

- (9) Urządzenia dla usług MCA objętych niniejszą decyzją wchodzą w zakres dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady nr z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności⁽¹⁾. Domniemaną zgodność z istotnymi wymogami dyrektywy 1999/5/WE urządzeń stosowanych w usługach MCA w Unii Europejskiej można dowieść w drodze zgodności ze zharmonizowaną normą ETSI EN 302 480 lub w drodze zastosowania innych procedur oceny zgodności określonych w dyrektywie 1999/5/WE.
- (10) Kwestie związane z bezpieczeństwem lotniczym mają nadrzędne znaczenie i żadne z postanowień niniejszej decyzji nie może stać w sprzeczności z zachowaniem warunków optymalnego poziomu bezpieczeństwa lotniczego.
- (11) Usługi MCA mogą być świadczone wyłącznie pod warunkiem, że spełniają one wymogi bezpieczeństwa lotniczego, potwierdzone odpowiednimi certyfikatami zdatości do lotu oraz stosownymi przepisami lotniczymi, a także wymogi w zakresie łączności elektronicznej. Certyfikaty zdatości do lotu ważne w całej Wspólnocie wydaje Europejska Agencja Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego (EASA) na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającego zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatości do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽²⁾.
- (12) Niniejsza decyzja nie dotyczy kwestii widma radiowego związanych z połączeniami pomiędzy statkami powietrznymi, satelitarną stacją kosmiczną a ziemią, które również są niezbędne do świadczenia usług MCA.
- (13) W celu zapewnienia stałego dostosowania warunków określonych w niniejszej decyzji oraz wobec szybkich zmian w dziedzinie widma radiowego, krajowe organy administracji powinny w miarę możliwości monitorować wykorzystanie widma radiowego przez urządzenia do świadczenia usług MCA, na potrzeby aktywnego przeglądu niniejszej decyzji. Przegląd taki powinien uwzględniać postęp technologiczny i polegać na sprawdzeniu, czy pierwotne założenia dotyczące świadczenia usług MCA są nadal właściwe.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 6. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 287/2008 (Dz.U. L 87 z 29.3.2008, s. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej decyzji jest harmonizacja technicznych warunków dostępności widma radiowego oraz jego skutecznego wykorzystania dla celów usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych we Wspólnocie.

Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla wszelkich pozostałych właściwych przepisów wspólnotowych, w szczególności przepisów rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 oraz zalecenia 2008/295/WE.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej decyzji:

- 1) „usługi łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA)” oznaczają usługi łączności elektronicznej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. c) dyrektywy ramowej, świadczone przez przedsiębiorstwo w celu umożliwienia pasażerom linii lotniczych korzystania podczas lotu z publicznych sieci łączności bez nawiązywania bezpośrednich połączeń z ziemskimi sieciami ruchomymi;
- 2) „niepowodowanie zakłóceń i brak ochrony przed zakłóceniami” oznacza niepowodowanie żadnych szkodliwych zakłóceń żadnej służby radiokomunikacyjnej oraz brak możliwości żądania ochrony tych urządzeń przed szkodliwymi zakłóceniami wytwarzanymi przez służby radiokomunikacyjne;
- 3) „stacja bazowa nadawczo-odbiorcza statku powietrznego (BTS statku powietrznego)” oznacza jedną lub kilka stacji łączności ruchomej znajdujących się na pokładzie statku powietrznego, wykorzystujących częstotliwości z zakresów i systemy określone w tabeli 1 załącznika;
- 4) „jednostka sterowania siecią (NCU)” oznacza urządzenie umieszczone na pokładzie statku powietrznego, które zapobiega wykrywaniu w kabinie statku powietrznego sygnałów przesyłanych przez systemy ruchomej łączności elektronicznej na ziemi, wymienione w tabeli 2 załącznika, poprzez podniesienie w kabinie poziomu szumu tła w pasmach odbioru łączności ruchomej.

Artykuł 3

Tak szybko jak to tylko możliwe, lecz nie później niż w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji, państwa członkowskie udostępniają, na zasadzie niepowodowania zakłóceń i braku ochrony przed zakłóceniami, na potrzeby usług MCA zakresy częstotliwości wymienione w tabeli 1 załącznika, pod warunkiem że usługi te spełniają warunki podane w załączniku.

Artykuł 4

Państwa członkowskie ustalają minimalną wysokość od ziemi dla wszelkich transmisji z systemu MCA działającego zgodnie z częścią 3 załącznika.

Państwa członkowskie mogą narzucić większe minimalne wysokości dla usług MCA w przypadkach uzasadnionych krajowymi względami topograficznymi i warunkami rozbudowy sieci na ziemi. Informacje te, wraz z odpowiednim uzasadnieniem, zgłasza się Komisji w ciągu czterech miesięcy od momentu przyjęcia niniejszej decyzji i opublikowania jej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Państwa członkowskie kontrolują wykorzystanie widma radiowego na potrzeby usług MCA, w szczególności pod kątem

rzeczywistych i potencjalnych zakłóceń, a także w celu zapewnienia stałego dostosowania wszystkich warunków określonych w art. 3, oraz przekazują wyniki kontroli Komisji, aby, w razie konieczności, umożliwić terminowy przegląd niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. ZAKRESY CZĘSTOTLIWOŚCI I SYSTEMY DOPUSZCZONE DLA USŁUG MCA

Tabela 1

Rodzaj	Częstotliwość	System
GSM 1800	1 710–1 785 MHz i 1 805–1 880 MHz („pasmo 1 800 MHz”)	Zgodny z normami GSM opublikowanymi przez ETSI, w szczególności EN 301 502, EN 301 511 i EN 302 480, lub równoważnymi specyfikacjami.

2. ZAPOBIEGANIE POŁĄCZENIOM RUCHOMYCH URZĄDZEŃ KOŃCOWYCH Z SIECIAMI NA ZIEMI

W czasie gdy świadczone są usługi MCA na pokładzie statku powietrznego, ruchome urządzenia końcowe odbierające w zakresach częstotliwości wymienionych w tabeli 2, muszą być zabezpieczone przez próbą rejestracji w sieciach ruchomych na ziemi.

Tabela 2

Zakres (MHz)	Systemy na ziemi
460–470	CDMA2000, FLASH OFDM
921–960	GSM, WCDMA
1 805–1 880	GSM, WCDMA
2 110–2 170	WCDMA

3. PARAMETRY TECHNICZNE

3.1. Systemy MCA GSM 1800

(a) Zastępcza moc promieniowana izotropowo (e.i.r.p.), wytwarzana na zewnątrz statku powietrznego, przez NCU/BTS statku powietrznego

Całkowita zastępcza moc promieniowana izotropowo, wytwarzana na zewnątrz statku powietrznego, przez NCU/BTS statku powietrznego, nie może przekroczyć:

Tabela 3

Wysokość od ziemi (m)	Maksymalna gęstość e.i.r.p. wytwarzana przez NCU/BTS statku powietrznego na zewnątrz statku powietrznego			
	460–470 MHz	921–960 MHz	1 805–1 880 MHz	2 110–2 170 MHz
	dBm/1,25 MHz	dBm/200 kHz	dBm/200 kHz	dBm/3,84 MHz
3 000	– 17,0	– 19,0	– 13,0	1,0
4 000	– 14,5	– 16,5	– 10,5	3,5
5 000	– 12,6	– 14,5	– 8,5	5,4
6 000	– 11,0	– 12,9	– 6,9	7,0
7 000	– 9,6	– 11,6	– 5,6	8,3
8 000	– 8,5	– 10,5	– 4,4	9,5

- (b) Zastępcza moc promieniowana izotropowo (e.i.r.p.), wytwarzana na zewnątrz statku powietrznego, z pokładowego urządzenia końcowego

e.i.r.p., na zewnątrz statku powietrznego, z urządzenia końcowego GSM nadającego na poziomie 0 dBm, nie może przekraczać:

Tabela 4

Wysokość od ziemi (m)	Maksymalna e.i.r.p., na zewnątrz statku powietrznego, z urządzenia końcowego GSM w dBm/kanal
	1 800 MHz
3 000	– 3,3
4 000	– 1,1
5 000	0,5
6 000	1,8
7 000	2,9
8 000	3,8

- (c) Wymogi techniczne

- I. Minimalna wysokość od ziemi dla każdej transmisji pracującego systemu MCA GSM 1800 musi wynosić 3 000 metrów.
- II. BTS statku powietrznego, w czasie pracy, musi ograniczać moc nadawania wszystkich urządzeń końcowych GSM nadających w paśmie 1 800 MHz do nominalnej wartości 0 dBm na wszystkich etapach łączności, łącznie z początkowym dostępem.

ZALECENIA

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 7 kwietnia 2008 r.

w sprawie zezwoleń na usługi łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA) we Wspólnocie Europejskiej

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1257)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/295/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Polityka UE w zakresie budowy społeczeństwa informacyjnego oraz inicjatywa i2010 kładą nacisk na korzyści wynikające z łatwego dostępu do informacji i zasobów komunikacyjnych we wszystkich obszarach codziennego życia. Skoordinowane podejście do uregulowania kwestii usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (ang. *mobile communication services on aircraft*, usługi MCA) pomogłoby zabezpieczyć te korzyści i ułatwić świadczenie transgranicznych usług łączności elektronicznej we Wspólnocie.

(2) Wydając zezwolenia na usługi MCA, państwa członkowskie muszą przestrzegać dyrektywy ramowej oraz dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽²⁾.

(3) Zgodnie z dyrektywą ramową krajowe organy regulacyjne w państwach członkowskich powinny wspierać rozwój rynku wewnętrznego poprzez, między innymi, usuwanie istniejących barier rynkowych w zakresie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej, zasobów i usług towarzyszących oraz usług łączności elektronicznej na szczeblu wspólnotowym oraz poprzez wspieranie tworzenia i rozwój transeuropejskich sieci i interoperacyjności usług ogólnoeuropejskich oraz połączeń między użytkownikami końcowymi.

(4) Zgodnie z dyrektywą w sprawie zezwoleń należy stosować możliwie najmniej restrykcyjny system zezwoleń, który umożliwi udostępnianie sieci łączności elektronicznej oraz świadczenie usług łączności elektronicznej, co z kolei stymulować będzie rozwój nowych usług łączności elektronicznej oraz ogólnoeuropejskich sieci i usług łączności elektronicznej, a także pozwoli konsumentom czerpać korzyści z ekonomii skali w ramach jednolitego rynku. Zasadniczo cele te można najlepiej osiągnąć za pomocą ogólnych zezwoleń na wszystkie sieci i usługi łączności elektronicznej.

(5) Warunki techniczne niezbędne do ograniczenia ryzyka szkodliwych zakłóceń naziemnych sieci ruchomych spowodowanych usługami MCA są uregulowane odrębnie w decyzji Komisji 2008/294/WE ⁽³⁾.

(6) Podstawę techniczną dla decyzji 2008/294/WE stanowi sprawozdanie nr 016 Europejskiej Konferencji Administracji Poczty i Telekomunikacji (CEPT), które zostało sporządzone w następstwie przyznania CEPT mandatu WE dotyczącego usług MCA w dniu 12 października 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 717/2007 (Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 32).

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

⁽³⁾ Zob. s. 19 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (7) Norma zharmonizowana EN 302 480 Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) pozwala domniemywać zgodności urządzeń wykorzystywanych w usługach MCA w Unii Europejskiej z zasadniczymi wymogami dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽¹⁾.
- (8) Kwestie związane z bezpieczeństwem lotniczym mają nadrzędne znaczenie, a usługi MCA mogą być świadczone wyłącznie pod warunkiem, że spełniają one wymogi bezpieczeństwa lotniczego potwierdzone odpowiednimi certyfikatami zgodności do lotu oraz stosownymi przepisami lotniczymi, a także wymogi w zakresie łączności elektronicznej. Certyfikaty zgodności do lotu ważne w całej Wspólnocie wydaje Europejska Agencja Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego (EASA).
- (9) O ile warunki techniczne określone w decyzji 2008/294/WE oraz normie zharmonizowanej EN 302 480 lub normach równoważnych oraz stosowne certyfikaty zgodności do lotu spełniają odpowiednie wymogi, nie będzie istotnego ryzyka szkodliwego zakłócenia, a zatem należy przewidzieć stosowanie ogólnych zezwoleń w przypadku usług MCA.
- (10) Za zezwolenia na usługi MCA powinien odpowiadać kraj rejestracji statku powietrznego, zgodnie z systemem zezwoleń tego kraju.
- (11) Udostępnianie i wymiana informacji powinny pomóc w rozwiązywaniu ewentualnych kwestii dotyczących zakłóceń transgranicznych powodowanych przez usługi MCA.
- (12) Zgodnie z decyzją Komisji 2007/344/WE z dnia 16 maja 2007 r. w sprawie jednolitego dostępu do informacji o wykorzystaniu widma radiowego we Wspólnocie ⁽²⁾ państwa członkowskie muszą dostarczać część wymaganych informacji do systemu informacji o częstotliwościach (EFIS) Europejskiego Biura Radiokomunikacyjnego (ERO). Inne stosowne informacje można uzyskać od operatorów usług MCA lub urzędów lotnictwa cywilnego.
- (13) Specjalny rejestr stosownych danych, dotyczący wszystkich statków powietrznych wyposażonych w MCA, odbywających loty wewnątrz Unii Europejskiej, a także do niej przybywających i z niej odlatających, mógłby pomóc w rozwiązywaniu kwestii zakłóceń dzięki regularnemu i opartemu o wspólny format zbieraniu wszystkich informacji. Początkowo, i z zastrzeżeniem dokonania okresowego przeglądu, taki wspólny rejestr byłby prowadzony przez odpowiednich operatorów usług MCA i byłby udostępniany Komisji oraz państwu członkowskiemu.
- (14) W rozwiązaniu kwestii zakłóceń między państwami członkowskimi mogą również pomóc postanowienia traktatu międzynarodowego – przepisy ITU dotyczące łączności radiowej w zakresie zgłaszania i rejestracji przyznanych częstotliwości oraz zgłaszania szkodliwych zakłóceń.
- (15) Zezwolenia dla statków powietrznych wyposażonych w MCA, odbywających loty w przestrzeni powietrznej państwa członkowskiego, ale zarejestrowanych poza Unią Europejską, opierałyby się na stosownych informacjach dostarczanych przez branżę w ramach jej specjalnego rejestru MCA oraz na stosowaniu odpowiednich przepisów ITU dotyczących łączności radiowej. Pomocne mogłoby okazać się wspólne podejście do wzajemnego uznawania zezwoleń MCA z krajami, w których zarejestrowane są nieunijne statki powietrzne.
- (16) Państwa członkowskie przyznały już prawa do użytkowania częstotliwości operatorom naziemnych sieci ruchomych. Zezwolenia takie nie obejmują usług MCA i ograniczają się zasadniczo do usług naziemnej telefonii ruchomej.
- (17) Do celów niniejszego zalecenia uznaje się, że przestrzeń kabiny statku powietrznego podlega jurysdykcji i kontroli kraju rejestracji statku powietrznego.
- (18) Korzystanie z usług MCA może mieć również konsekwencje dla porządku publicznego. Można podjąć odpowiednie środki na szczeblu krajowym lub na podstawie rozporządzenia (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽³⁾, aby zapewnić niewykorzystywanie telefonów komórkowych na pokładzie statku powietrznego do celów niezgodnych z prawem.
- (19) Należy objąć kontrolą kwestie regulacyjne i techniczne dotyczące wspólnego podejścia do zezwoleń na usługi MCA w Unii Europejskiej, aby zapewnić ich zgodność z ogólnym celem w zakresie unikania szkodliwych zakłóceń lub, w przeciwnym razie, rozważyć podjęcie odpowiednich środków zaradczych.
- (20) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2007, s. 67.

⁽³⁾ Dz.U. L 355 z 30.12.2002, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 849/2004 (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 1).

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Niniejsze zalecenie ma na celu skoordynowanie krajowych warunków wydawania zezwoleń i procedur związanych z wykorzystaniem widma radiowego w przypadku usług łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA), aby ułatwić ich wprowadzenie we Wspólnocie i uniknąć szkodliwych zakłóceń powodowanych przez usługi MCA w trakcie lotów transgranicznych.

Kwestie dotyczące czynnika ludzkiego związane z wykorzystaniem usług MCA i łączności satelitarnej między statkami powietrznymi a stacjami kosmicznymi nie wchodzą w zakres niniejszego zalecenia.

Krajowe warunki wydawania zezwoleń i zasady, o których mowa w niniejszym zaleceniu, stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków prawnych dotyczących bezpieczeństwa lotniczego i publicznego.

- 2) „Usługi łączności ruchomej na pokładach statków powietrznych (usługi MCA)” oznaczają usługi łączności elektronicznej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. c) dyrektywy ramowej, świadczone przez przedsiębiorstwo w celu umożliwienia pasażerom linii lotniczych korzystania podczas lotu z publicznych sieci łączności bez nawiązywania bezpośrednich połączeń z naziemnymi sieciami ruchomymi.
- 3) Państwa członkowskie powinny, najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszego zalecenia, podjąć niezbędne kroki, które umożliwią im wydawanie zezwoleń na świadczenie usług MCA na pokładach statków powietrznych zarejestrowanych na terytorium podlegającym ich jurysdykcji.

Państwa członkowskie wydają zezwolenia na świadczenie usług MCA zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym zaleceniu. Żadne z postanowień niniejszego zalecenia nie powinno stać w sprzeczności z zachowaniem warunków optymalnego poziomu bezpieczeństwa lotniczego.

Państwa członkowskie nie powinny wymagać dodatkowych zezwoleń na świadczenie nad ich terytorium, na pokładach statków powietrznych zarejestrowanych w innych państwach członkowskich, usług MCA zgodnych z warunkami uzgodnionymi na podstawie pkt 4.

Usługi MCA na pokładach statków powietrznych zarejestrowanych poza Wspólnotą powinny być także zwolnione z wymogu posiadania zezwoleń we Wspólnocie, pod warunkiem że usługi takie są zgodne z warunkami uzgodnionymi na podstawie pkt 4 i zarejestrowane zgodnie z odpowiednimi przepisami ITU.

- 4) Państwa członkowskie nie powinny zezwalać na świadczenie usług MCA, jeśli nie spełniają one warunków technicznych określonych w decyzji 2008/294/WE.

- 5) Państwa członkowskie powinny rozważyć objęcie świadczenia usług MCA na statkach powietrznych zarejestrowanych na ich terytorium ogólnym systemem zezwoleń.

Jeżeli wykorzystanie widma radiowego do świadczenia usług MCA podlega prawom indywidualnym, państwa członkowskie powinny okresowo oceniać, biorąc pod uwagę zdobyte doświadczenie, konieczność utrzymywania takich praw indywidualnych w perspektywie włączenia warunków z nimi związanych do ogólnego systemu zezwoleń.

W takich przypadkach państwa członkowskie powinny zapewnić udzielanie według różnych kryteriów zezwoleń na usługi MCA oraz usługi naziemnej ruchomej łączności elektronicznej, świadczone na tych samych częstotliwościach.

- 6) Państwa członkowskie powinny informować w odpowiednim czasie Komisję i pozostałe państwa członkowskie o zezwoleniach na usługi MCA, które będą świadczone na pokładach statków powietrznych zarejestrowanych na ich terytorium, oraz o wnioskach dotyczących świadczenia, w ich krajowej przestrzeni powietrznej, usług MCA na pokładach statków powietrznych zarejestrowanych poza Unią Europejską.

W razie konieczności państwa członkowskie powinny żądać od operatorów usług MCA dostarczenia odpowiednich danych do celów wskazanych w poprzednim akapicie.

- 7) Państwa członkowskie powinny współpracować aktywnie, w sposób konstruktywny oraz w duchu solidarności, wykorzystując w stosownych przypadkach procedury ITU, w celu rozwiązywania wszelkich kwestii dotyczących szkodliwych zakłóceń powstałych rzekomo w wyniku świadczenia usług MCA.

Państwa członkowskie powinny niezwłocznie zgłaszać kwestie dotyczące szkodliwych zakłóceń powodowanych rzekomo przez usługi MCA, na które zezwolono w innym państwie członkowskim, państwu członkowskiemu odpowiedzialnemu za wydanie zezwolenia na daną usługę MCA, a także informować o tym Komisję. W stosownych przypadkach Komisja powinna poinformować Komitet ds. Łączności oraz Komitet ds. Widma Radiowego o wyżej wymienionych kwestiach w celu znalezienia rozwiązania.

Państwa członkowskie, które wydały zezwolenie na usługi MCA podejrzewane o powodowanie szkodliwych zakłóceń usług świadczonych na terytorium innego państwa członkowskiego, powinny niezwłocznie zareagować i rozwiązać problem takich zakłóceń.

8) Państwa członkowskie powinny sprawować kontrolę nad wykorzystaniem widma radiowego do celów usług MCA, w szczególności pod kątem rzeczywistych lub potencjalnych szkodliwych zakłóceń, jak również powinny zgłaszać swoje ustalenia Komisji, aby umożliwić, w razie potrzeby, dokonanie w odpowiednim czasie przeglądu niniejszego zalecenia.

9) Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 283/2008 z dnia 27 marca 2008 r. zastępującego załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 673/2005 ustanawiającego dodatkowe cła przywózowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 86 z dnia 28 marca 2008 r.)

Strona 20, załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

»ZAŁĄCZNIK I

Produkty objęte dodatkowym cłem określa się ośmiocyfrowymi kodami CN. Opis produktów sklasyfikowanych według tych kodów zawarto w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 493/2005⁽²⁾.

4820 10 90	6203 43 90
4820 50 00	0710 40 00
4820 90 00	9003 19 30
4820 30 00	8705 10 00
4820 10 50	6301 40 10
6204 63 11	6301 30 10
6204 69 18	6301 30 90
6204 63 90	6301 40 90
6104 63 00	4818 50 00
6203 43 11	9009 11 00
6103 43 00	9009 12 00
6204 63 18	8467 21 99
6203 43 19	4803 00 31
6204 69 90	4818 30 00

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 82 z 31.3.2005, s. 1. »